

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 12Csp/41/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5824202635
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2025:5824202635.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Gabrielou Kyseľovou, v sporovej veci žalobcu: A. B., nar: XX.XX.XXXX, bytom C. - B. XXX/XX, D., právne zastúpená: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, proti žalovanému: Ahoj, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežia 4, Bratislava, právne zastúpený: Advokátska kancelária FABIAN, s.r.o., so sídlom Karpatská 3256/15, 058 01 Poprad, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti a o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa proti žalobkyni **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd dňa 15.10.2024 sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 2101005016 uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 26.01.2021, je bezúročná a bez poplatkov.

2. Odôvodnila ju tým, že žalobkyňa z pozície spotrebiteľa uzatvorila dňa 26.01.2021 so žalovaným ako veriteľom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2101005016 (ďalej len „zmluva alebo zmluva o úvere“) za účelom splatenia iných úverov dlžníka bezúčelový spotrebiteľský úver, pričom boli dohodnuté zmluvné podmienky; výška úveru 20 000,00 Eur, výška úrokovej sadzby 18,10 % p.a., výška splátky 377,67 Eur splatné vždy k 20. dňu príslušného mesiaca, počet splátok – 96, splatnosť prvej splátky – 20.02.2021, splatnosť poslednej splátky 20.01.2029, RPMN 18,10% a celková čiastka úveru 36 256,32 Eur. Zmluvu je potrebné v časti dojednaných úrokov považovať za neplatnú v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, keďže dojednanie úrokov v zmluve v miere 18,10 % ročne viac ako 2x prevyšuje priemernú mieru úrokov obdobných spotrebiteľských úverov v danom čase (7,66 %), čo porušuje pravidlá morálneho charakteru a je v rozpore s dobrými mravmi a zmluva je neplatná. Priemerná úroková miera z úverov poskytnutých v eurách v období 01/21 pri úveroch poskytnutých na obdobie nad 5 rokov je 7,66 % a jej dvojnásobok je 15,32 % (<https://nbs.sk/statisticke-udaje/financne-trhy/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-úverov-bank/>). Žalobkyňa v tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 zo dňa 26.04.2012 pojednávajúceho o tom, že „pri dojednávaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu nato, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným

vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Nepriemernou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek.“ Žalobkyňa ďalej poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/31/2020 zo dňa 29.10.2020, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co/91/2019 zo dňa 31.03.2020. Nakoľko dohoda o úrokoch v predmetnej zmluve je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, ide o stav, akoby v zmluve nebol údaj o úrokoch uvedený vôbec. Z uvedeného dôvodu poukazujúc na ust. § 11 ods. 2 písm. b) a § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z. alebo „ZoSÚ“). Žalobkyňa považuje úver poskytnutý na základe zmluvy za bezúročný a bez poplatkov a žalovanému patrí jedine istina poskytnutého úveru. Žalovaný hrubo porušil svoju povinnosť, ktorú mu ukladá ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, pretože posudzoval schopnosť žalobkyne splácať poskytnutý úver bez akéhokoľvek, riadneho preverenia a aktívneho zisťovania jej bonity. Žalobkyňa nemá vedomosť o tom, žeby pri uzatváraní predmetnej zmluvy žalovaný nejakým spôsobom posudzoval jej schopnosť splácať úver, jej výdavky, rodinný stav, domáci rozpočet a podobne.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe danom jeho podaním zo dňa 19.12.2024 so žalobou nesúhlasil, žalobu považoval za nedôvodnú, pretože úverová zmluva spĺňa všetky podstatné náležitosti, ktoré vyžadovalo ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Úverová zmluva má súčasne dojednanie o výške úrokov v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, a to so zákonom č. 129/2010 Z.z., v súlade s ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a v súlade s § 1a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., pretože sa rovnajú najvyššej prípustnej výške odplaty podľa § 1a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Ak výšky úrokov v úverovej zmluve spĺňajú zákonom prípustné limity stanovené zákonom pre takýto typ spotrebiteľského úveru je vylúčené, aby úver mohol byť vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov. Citoval ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 4, § 1a, § 21 ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.. V úverovej zmluve bola dohodnutá úroková sadzba 18,10 % p.a., a súčasne keďže neboli v nej dojednané žiadne iné poplatky RPMN a rovnako aj odplata úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy bola vo výške 18,10 %. Keďže úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy bol poskytnutý dňa 26.01.2021 na obdobie 8 rokov je potrebné podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. aplikovať „súhrnné informácie o údajoch a novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2020 dostupných na webovom sídle MF SR, ktoré boli zverejnené 28.10.2020 (nebolo možné pri úverovej zmluve aplikovať súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2020, pretože tieto informácie boli na webovom sídle MF SR zverejnené až 28.01.2021 a teda neskôr ako bola dojednaná úverová zmluva a spotrebiteľský úver. Za rozhodujúcu je potrebné považovať aj priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola vo výške 9,05 % a teda najvyššia prípustná odplata je vo výške 18,10 % pre úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy (a teda sa rovná úrokovej sadzbe dojednanej v úverovej zmluve, čo zákon samozrejme pripúšťa, keďže v úverovej zmluve neboli dojednané ani žalovaným vyžadované žiadne ďalšie poplatky v súvislosti s úverom a ani iné odplatné plnenia). Žalobkyňa pri svojich prepočtoch týkajúcich sa najvyššie prípustnej odplaty spotrebiteľského úveru vychádzala z nesprávnych vstupných informácií a teda aplikovala na výpočet hodnotu priemerných úrokových mier rezidentom eurozóny, avšak správne mala aplikovať súhrnné informácie o údajoch novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2020 zverejnené dňa 28.10.2020. Na základe uvedených skutočností mal žalovaný za to, že dohoda o výške úrokov nie je v rozpore s ust. § 39 Občianskeho zákonníka a ani v rozpore s dobrými mravmi a zmluvu o úvere nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko dojednaná odplata je v súlade s najvyššou prípustnou výškou odplaty.

4. Pokiaľ žalobkyňa ďalej bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zdôvodňovala hrubým porušením povinnosti žalovaného vyplývajúcich z ust. § 7 ods. 1 a nasl. zákona č. 129/2010 Z. z., podľa § 7 ods. 1 sa za takéto hrubé porušenie považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, alebo porušenie ust. § 7 ods. 19 až 42 uvedeného zákona. Žalovaný ako veriteľ pred uzatvorením

úverovej zmluvy v súlade s ust. § 7 ods. 19 zákona 129/2010 Z.z. a) zistil čistý mesačný príjem žalobkyne ako spotrebiteľa, b) zistil náklady na zabezpečenie základných životných potrieb žalobkyne ako spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má žalobkyňa ako spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c) zistil finančné výdavky žalobkyne ako spotrebiteľa (splátky úverov) a tie overil v elektronickom registri údajov o spotrebiteľských úveroch (úverovom registri), d) zistil rodinný stav žalobkyne ako spotrebiteľa, ako aj rozsah jej vyživovacej povinnosti, e) zohľadnil výšku splátky žiadaného spotrebiteľského úveru. K písm. a) - čistý mesačný príjem žalobkyne v čase posúdenia schopnosti splácať splátky mala žalobkyňa čistý mesačný príjem z pracovného pomeru B. E. F. za posledné tri mesiace pred dňom podania žiadosti o spotrebiteľský úver vo výške 1 046,97 Eur, 2 350,00 Eur a 999,72 Eur, priemerný čistý príjem žalobkyne bol vo výške 1 209,09 Eur. K písm. b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb žalobkyne ako spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má žalobkyňa ako spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť - žalobkyňa deklarovala náklady na zabezpečenie základných životných potrieb s prihliadnutím na životné minimum v SR platné od 01.07.2020 vo výške 214,83 Eur mesačne, vzhľadom ku skutočnosti že DTI bolo 1,91, bolo potrebné aplikovať zvýšenie nákladov podľa § 2 ods. 5 Opatrenia NBS č. 10/2017 druhej vety, keďže hodnota pomeru celkovej zadlženosti spotrebiteľa, vrátane poskytovaného spotrebiteľského úveru k čistému príjmu spotrebiteľa, určenému ako 12-násobok celkovej výšky čistých príjmov podľa § 2 ods. 4 Opatrenia NBS č. 10/2017 presiahla hodnotu 1 (pomer celkovej zadlženosti klienta/ (27 819,00 Eur – 8 741,91 Eur + 20 000,00 Eur/12* 1209,09 je 2,69 (DTI). Výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb podľa § 2 ods. 5 sú 214,83 + 397,70 Eur = 612,53 Eur. K písm. c) – finančné výdavky žalobkyne ako spotrebiteľa (splátky úverov) potvrdené úverovým registrom – boli zistené finančné výdavky žalobkyne ako spotrebiteľa vo výške 350,00 Eur mesačne, a to potvrdením v úverovom registri vo výške 155,00 Eur mesačne, ide o úverovú zmluvu č. 2009008217 zo dňa 21.09.2020 a vo výške 186,00 Eur na úverovú zmluvu č. 1901000732 zo dňa 30.01.2019, pričom veriteľom oboch úverov je žalovaný. K písm. d) – rodinný stav žalobkyne ako spotrebiteľa ako aj rozsah jeho vyživovacej povinnosti, v čase podania žiadosti o spotrebiteľský úver žalovaný zistil, že žalobkyňa bola vydatá a nemala žiadne dieťa. K písm. e) zohľadnil výšku splátky žiadaného spotrebiteľského úveru, pri žiadanom spotrebiteľskom úvere bola mesačná výška splátky žiadaného spotrebiteľského úveru vo výške 377,67 Eur. Úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy mal zabezpečiť refinancovanie dlžných zostatkov úveru z úverovej zmluvy č. 1901000732 vo výške 8 741,91 Eur, čo má za následok, že záväzok žalobkyne ako dlžníka uhrádzať mesačné splátky úveru z úverovej zmluvy č. 1901000732 vo výške 186,00 Eur zaniká.

5. Žalovaný následne vypočítaval ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať splátky požadovaného spotrebiteľského úveru (ďalej len „USS“). USS sa vypočíta ako podiel výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa (ktoré pozostávajú zo súčtu výšky splátky poskytovaného spotrebiteľského úveru a sumy peňažných záväzkov znižujúcich príjem spotrebiteľa) a celkovej výšky čistých príjmov spotrebiteľa (aritmetického priemeru čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať) zníženej o celkovú výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa). Všetky položky výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať sa prepočítávajú na obdobie jedného mesiaca, pričom hodnota USS nesmie prekročiť hodnotu 1 (limit ukazovateľa schopnosti splácať). Výpočet USS vychádza z opatrení NBS, ktorými sa ustanovujú podrobnosti o posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v platnom znení. Výpočet USS podľa § 2 ods. 1 Opatrenia NBS: súčet výdavkov na peňažné záväzky spotrebiteľa podľa § 2 ods. 3 Opatrenia NBS č. 10/2017 znížené o výšky splátok úverov, ktoré zanikli konsolidovaným úverom 377,67 Eur + 164,00 Eur, vydelené rozdielom medzi čistým mesačným príjmom 1 209,09 Eur a celkovou výškou nákladov na zabezpečenie základných finančných potrieb 612,53 Eur. Výsledkom je USS = 0,91, teda USS nepresiahol hodnotu 1 a žalobkyňa tak bola schopná splácať splátky úveru poskytnutého na základe úverovej zmluvy. Žalovaný overil bonitu žalobkyne v elektronickom registri údajov o spotrebiteľských úveroch v zmysle ustanovenia § 7 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. a rovnako aj v reporte zo Sociálnej poisťovne. Žalovaný k týmto tvrdeniam predložil výpis z registra klientskych informácií, Eurisc a report zo Sociálnej poisťovne. Sumarizujúc uvedené žalovaný nekonal v rozpore s dobrými mravmi, pri posudzovaní schopnosti splácať splátky poskytnutých spotrebiteľských úverov postupoval v súlade s všetkými relevantnými právnymi predpismi a nedopustil sa porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. žalovaný navrhol žalobu zamietnuť.

6. Žalobkyňa v replike doručenej súdu dňa 27.01.2025 zotrvala na svojej argumentácii obsiahnutej v žalobe, doplnila odkaz na ďalšie rozhodnutia, v zmysle ktorých, ak dojednaný zmluvný úrok viacnásobne prevyšuje priemernú úrokovú mieru z obdobných spotrebiteľských úverov poskytovaných

obchodnými bankami, ide o neplatné dojednanie (rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/252/2018 zo dňa 18.04.2019), ďalej rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009 pojednávajúceho o tom, že výška úrokov ako odplaty za užívanie peňazí nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu, nie je neobmedzená, citovala rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/105/2014 zo dňa 14.01.2015, podľa ktorého výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/26/2015, zo dňa 14.07.2015 pojednávajúce o tom, že neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 6Co/885/201 zo dňa 19.01.2016 pojednávajúceho o tom, že dojednanie úrokov zo spotrebiteľského úveru v miere 44,4 % ročne, ktorá miera viac ako 2x prevyšuje priemernú mieru úrokov obdobných spotrebiteľských úverov, poskytnutých v danom čase (15,02 %), porušuje podľa odvolacieho súdu uvedené pravidlá morálneho charakteru, teda je v rozpore s dobrými mravmi, a preto v tejto časti je neplatná. Rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12Co/230/2019 zo dňa 18.05.2021 pojednávajúceho o tom, že za v rozpore s dobrými mravmi je potrebné považovať úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere. Žalovaný svojim vyjadrením a jeho prílohami nepreukázal, že by pri uzatváraní zmluvy konal s odbornou starostlivosťou vo vzťahu k posudzovaniu bonity žalobkyne. Hrubo porušil povinnosť, ktorú mu ukladá ust. § 7 ods. zákona č. 129/2010 Z. z., pretože posudzoval schopnosť žalobkyne splácať poskytnutý úver bez akéhokoľvek, riadneho preverenia a aktívneho zisťovania jej bonity. Žalovaný posudzoval schopnosť žalobkyne splácať úver čisto formálne bez riadneho skúmania jej rodinného rozpočtu, t. j. stranu jeho príjmov a výdavkov. Odkázal na ust. § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z. z. týkajúceho sa výpočtu ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a v tejto súvislosti na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5CoCsp/20/2020 zo dňa 27.05.2021, týkajúce sa skúmania bonity klientov, ktorým sa rozumie zistenie všetkých údajov potrebných na posúdenie schopnosti klienta splácať úver, preto bez skúmania reálneho príjmu rodinného stavu, celkového objemu výdavkov klienta nemôže veriteľ urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Skúmanie výdavkov klienta len nahliadnutím do databáz bánk a Sociálnej poisťovne nie je dostatočné, pretože záväzky klienta nemusia vyplývať iba z týchto verejných databáz. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa mala za to, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu ku skúmaniu jej bonity s odbornou starostlivosťou, čo je hrubým porušením ust. § 7 ods. 1 a je potrebné aplikovať ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. kedy veriteľ, ktorý nekonal s odbornou starostlivosťou nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

7. V duplike žalovaný nad rámec vyjadrenia k žalobe uviedol, že výpočet USS nie je výtvorom žalovaného, ale ide o výpočet stanovený opatrením NBS č. 10/2017 zo dňa 14. novembra 2017 a v rámci výpočtu schopnosti žalobkyne splácať poskytnutý spotrebiteľský úver na základe úverovej zmluvy žalovaný zohľadnil skutočnosti (hodnoty), ktoré musia v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a súčasne v zmysle Opatrenia NBS č. 10/2017 vstúpiť do výpočtu, ako je priemerný čistý príjem žalobkyne za posledné tri mesiace, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb žalobkyne ako spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má žalobkyňa ako spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, finančné výdavky žalobkyne ako spotrebiteľa (splátky úverov) overené v úverovom registri, rodinný stav žalobkyne ako spotrebiteľa a rozsah jej vyživovacej povinnosti, ako aj výšku splátky žiadaneho spotrebiteľského úveru, pričom výsledok USS nesmie podľa Opatrenia NBS č. 10/2017 presiahnuť hodnotu 1, inak by spotrebiteľský úver nemohol byť poskytnutý z dôvodu neschopnosti spotrebiteľa splácať ho. V zmysle uvedených skutočností preto možno konštatovať, že pri zisťovaní bonity, teda schopnosti žalobkyne ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, žalovaný postupoval s odbornou starostlivosťou podľa ustanovenia § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch a v súlade so všetkými príslušnými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Zároveň navrhol spojiť na spoločné konanie veci a to vec 16Csp/40/2024 vedené na Okresnom súde Námestovo (v čase prerozdelenia tejto veci bola vec 16Csp/40/2024 už bola rozhodnutá – pozn. súdu). Vo vzťahu k zákonnému postupu, na základe ktorého dospel k úrokovej sadzbe odkázal na ustanovenia Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., v súvislosti s ktorým postupoval pri stanovení najvyššej prípustnej výšky odplaty poskytnutého spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe zmluvy, a preto dohodnutá úroková sadzba v úverovej zmluve nemôže odporovať dobrým

mravom, jeho postup je v súlade s § 53 ods. 6 OZ, ust. § 1a a § 1 ods. 4 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. a aj ust. § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie obsahom listín tvoriacich súčasť, osobitne listín vyžiadaných súdom – súhlas a vybrané informácie o spracovaní osobných údajov, KYC Dotazník o klientovi, Dátami dopytu z dátového zdroja Eurisc, výplatnými páskami z 12/2020, 11/2020, 08/2020, 10/2020, štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.01.2021, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere z 26.01.2021, jej prílohou č. 1 zo dňa 26.01.2021, Informáciami o RPMN a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver a zistil, že žaloba nie je dôvodná.

9. V súdnej veci nebolo sporu o tom, že dňa 26.01.2021 žalobkyňa a žalovaný uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2101005016, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru za účelom splatenia iných úverov dlžníka a bol poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 20 000,00 Eur. Výška úrokovej sadzby je v zmluve uvedená 18,10 % p.a ; výška splátky 377,67 Eur, so splatnosťou vždy k 20. dňu príslušného mesiaca, počet splátok 96, splatnosť prvej splátky 20.02.2021, splatnosť poslednej splátky 20.01.2029, RPMN 18,10 %, celková čiastka 36 256,32 Eur.

10. Z prílohy č. 1 k zmluve, jej článku 2, bodu 2.2. vyplýva, že úver bol poskytnutý na účet určený dlžníkom, v tomto bode bližšie určeným, za účelom splatenia úveru, špecifikovaného číslom zmluvy 1901000732 uzatvorenej 30.01.2019 s dlžným zostatkom 8 741,91 Eur.

11. Z výpisu z registra klientskych informácií súd zistil, že ku dňu uzavretia zmluvy (26.01.2021) žalobkyňa splácala dva úvery, a to úver poskytnutý dňa 21.09.2020 vo výške 8 000,00 Eur, v mesačnej splátke 155,00 Eur s počtom splátok – 93 a s predpokladaným dátumom ukončenia 20.09.2028, so zostatkom úveru 14 335,00 Eur a počtom oneskorených splátok 0. Druhý existujúci úver bol evidovaný ako úver poskytnutý dňa 30.01.2019 vo výške 10 000,00 Eur s predpokladaným dátumom ukončenia 20.01.2027, výškou mesačnej splátky 186,00 Eur, počtom splátok 96; počtom zostávajúcich splátok 73 a zostávajúcou istinou a príslušenstvom 13 484,00 Eur, pričom počet oneskorených splátok bol evidovaný v počte 0. Finančné výdavky potvrdené úverovým registrom žalobkyne ako spotrebiteľa v čase žiadosti o spotrebiteľský úver boli v sume 341,00 Eur.

12. Z uvedeného vyplýva, že úver poskytnutý na základe zmluvy, ktorej určenia bezúročnosti a bez poplatkovosti sa žalobkyňa domáha, bol poskytnutý na splatenie už existujúcich úverov splácaných v splátkach celkom v sume 341,00 Eur, poskytnutých žalovaným ako veriteľom pod č. 2009008217 a č. 1901000732, pričom výška splátky žiadaného (poskytnutého) úveru predstavovala sumu 377,67 Eur.

13. Pokiaľ ide o schopnosť žalobkyne ako spotrebiteľa splácať úver žalovaný predložil okrem výpisu z registra klientskych informácií aj dáta dopytu z dátového zdroja SIC - report Sociálnej poisťovne, pričom z odpovedi na zadané otázky vyplýva, že žalobkyňa bola zamestnaná aspoň od 09/2006 a viac ako 90 dní, a to nie na základe dohody o pracovnej činnosti, jej vymeriavací základ u všetkých zamestnávateľov za predposledný mesiac a aj jej priemerný vymeriavací základ za posledné 3 mesiace bol, každý, aspoň 1 802,00 Eur. Žalovaný ďalej predložil výplatné pásky žalobkyne za 08/2020, kedy jej čistá mzda bola 931,41 Eur, 10/2020, kedy jej čistá mzda bola 1 046,97 Eur, za 11/2020, kedy jej čistá mzda bola 2 350,53 Eur a 12/2020, kedy jej čistá mzda bola 999,72 Eur. Z nich vyplýva, že priemerná mesačná mzda žalobkyne za obdobie od 08/2020 – 12/2020 predstavovala sumu 1 332,16 Eur. A napokon výpis z účtu žalobkyne za obdobie od 01.12.2020 do 31.12.2020, deklarujúci príjem žalobkyne od jej zamestnávateľa B. E. G. zaslaný vo výške 2 332,83 Eur a 4 344,79 Eur (odmena). Vo vzťahu k bežným výdavkom žalobkyne žalovaný odkazoval na žiadosť žalobkyne o poskytnutie úveru, kde deklarovala bežné výdavky v sume 400,00 Eur, pričom z výpisu z účtu vyplýva, že boli realizované úhrady ako služby v lekární, čerpacích staníc, prevádzok s potravinami alebo iným spotrebným tovarom v sume 256,85 Eur. Žalovaný konajúc s odbornou starostlivosťou v rámci výpočtu ukazovateľa schopnosti žalobkyne splácať úver počítal s vyššou sumou než uvádzala žalobkyňa, predstavujúcou náklady na zabezpečenie základných životných potrieb vo výške 612,53 Eur a vyššou ako bola deklarovaná bezprostredným výpisom z účtu za posledný kalendárny mesiac.

14. Vzhľadom na zistený skutkový stav sa súd zaoberal existenciou dôvodov na vyhovie žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáha určenia bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru dohodnutého v Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 2101005016 uzavretej medzi stranami sporu dňa 26.01.2021.

15. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (do 31.12.2021) spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

16. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

17. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

18. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

19. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinného ku dňu uzavretia zmluvy – ďalej len „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z.“) na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

20. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

21. Žalobkyňa sa domáhala určenia bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru z dôvodu hrubého porušenia žalovaného pri posudzovaní jej schopnosti splácať úver a aj z dôvodu, že zmluvný úrok z úveru bol dohodnutý v rozpore s dobrými mravmi a teda neplatne, čím absentuje povinná náležitosť zmluvy vymedzená v ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z.

22. Vo vzťahu k dôvodu o neplatnom dojednaní úroku súd vyhodnotil procesný útok žalobkyne ako nedôvodný. V tomto smere sa súd stotožnil s argumentáciou žalovaného o tom, že pokiaľ bola výška zmluvného úroku dojednaná vo výške, ktorá nie je v rozpore s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa, nemôže ísť o úrok vo výške, ktorý by odporoval dobrým mravom. V danom prípade bola

zmluva uzavretá 21.06.2021 a Ministerstvo financií SR podľa § 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zverejnilo na svojej stránke, naposledy v čase prechádzajúcom uzavretiu zmluvy, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk dňa 28.10.2020 (t.j. za 3. štvrtrok), z ktorých vyplýva (v súlade s § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.), že výška priemernej RPMN pre spotrebiteľské úvery nad 5 do 10 rokov ku dňu uzavretia zmluvy 26.01.2021 bola vo výške 9,05 % a jej dvojnásobok (§ 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.) predstavuje 18,10 %, zhodne ako je to uvedené v zmluve.

23. V súdenom prípade v zmluve o úvere neboli dojednané žiadne poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady (§ 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.), odplatu za jeho poskytnutie predstavoval len zmluvne dohodnutý úrok a jeho výška neprekračuje prípustnú výšku odplaty stanovenú zákonodarcom ako maximálny strop pre plnenia, ktoré môže veriteľ od dlžníka v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru požadovať. Ak potom žalovaný so žalobkyňou dojednal úrok vo výške neprevyšujúcej dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov (ako maximálny strop), nemožno vyhodnotiť dojednanie o výške úroku ako rozporné s dobrými mravmi a teda neplatné. Úrok z úveru bol v zmluve o úvere dojednaný platne a zmluva obsahuje údaj o úrokovej sadzbe ako náležitosť zmluvy danú v ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. (absenciu ktorej zákon sankcionuje bezúročnosťou a bez poplatkovosťou úveru v § 11 ods. 1 písm. b/). Na základe uvedeného nemožno vysloviť záver o bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru.

24. Pokiaľ žalobkyňa tvrdila, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu, že žalovaný hrubo porušil svoju povinnosť danú mu v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. súd tento procesný útok rovnako vyhodnotil ako nedôvodný.

25. Z ustanovenia § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42, t. j. aj ustanovenia § 7 ods. 28 zakotvujúceho povinnosť banky pri posudzovaní príjmu spotrebiteľa na účely výpočtu ukazovateľa schopnosti splácať spotrebiteľský úver zohľadňovať jeho očakávané zníženie, a to najmä z dôvodu očakávaného začatia poberania starobného dôchodku počas doby splácania úveru, na ktorom tvrdení žalobkyňa oproti žalobe postavila neskôr svoj procesný útok (obzvlášť po rozhodnutí vo veci 16Csp/40/2024).

26. Dokazovaním mal súd ale preukázané, že žalovaný pri posudzovaní schopnosti žalobkyne splácať úver over jej bonitu, keď posudzoval jej príjmy a výdavky a zistil priemerný čistý mesačný príjem žalobkyne ako spotrebiteľa z jej pracovného pomeru B. E. F., G. za posledné tri mesiace pred dňom podania žiadosti o spotrebiteľský úver vo výške 1465,56 Eur, ktorú skutočnosť deklaroval výplatnými páskami a (aj výdavky) výpisom z účtu z 12/2020. Žalovaný pri posudzovaní dosahovaného príjmu tento primerane ponížil o sumu 256,47 Eur, a pre účely schopnosti žalobkyne splácať úver vychádzal zo sumy 1 209,09 Eur, čím v skutočnosti zohľadnil zníženie príjmu v dôsledku očakávaného začatia poberania starobného dôchodku počas doby splácania úveru. Vykonané zníženie príjmu predstavuje 68 % splátky úveru, o ktorý žalobkyňa žiadala a 17,5 % dosiaľ dosahovaného priemerného príjmu. Ustanovenie § 7 ods. 28 zákona č. 129/2010 Z. z. pritom žiadnym spôsobom nedefinuje rozsah, do ktorého by mal veriteľ poskytujúci úver zohľadniť očakávané zníženie príjmu z dôvodu poberania starobného dôchodku. Súd je názoru, že postup žalovaného je v súlade s Opatrením NBS č. 10/2017, ktoré v § 2 ods. 23 zakotvovalo, že ak pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver je predpoklad, že počas splatnosti spotrebiteľského úveru spotrebiteľovi vznikne nárok na poberanie starobného dôchodku, táto skutočnosť sa zohľadní na účely predpokladu maximálnej lehoty splatnosti spotrebiteľského úveru alebo na účely predpokladaného zníženia príjmu. Žalovaný, ako súd uviedol, zohľadnil zníženie príjmu žalovanej o 17,5% a pri posudzovaní jej schopnosti splácať úver, tento ponížil o sumu 256,47 Eur, a pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať splátky žiadaného úveru vychádzal z čistého priemerného príjmu 1209,09 Eur. Je pritom bežnou praxou bánk (či zahraničných bánk) pri poskytovaní úveru zohľadniť jedno z kritérií Opatrenia NBS a to predovšetkým dobu splácania úveru, zvyčajne určenú splátkovým kalendárom ohraničeným predpokladaným obdobím nástupu na starobný dôchodok, či krátkym obdobím po jeho nástupe, banka v takom prípade už so znížením príjmu nepočíta. Samotná úprava (v znení v čase uzavretia zmluvy) formulovaná ako „táto skutočnosť sa zohľadní na účely predpokladu maximálnej lehoty splatnosti spotrebiteľského úveru alebo na účely predpokladaného zníženia príjmu“ vyžaduje pri posudzovaní schopnosti splácať úver zohľadniť jedno kritérium dané týmto všeobecne záväzným právnym predpisom, nie oba súčasne. Je na veriteľovi,

ktoré kritérium pre posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver si v zmysle právneho predpisu zvolí. Žalovaný ako okolnosť rozhodnú pre posúdenie schopnosti splácať úver si zvolil zníženie príjmu a tento aj reálne zistil.

27. V tejto súvislosti súd uvádza, že Opatrením NBS č. 4/2022 sa menili ust. § 2 ods. 23 a aj § 6 ods. 3 a § 6a ods. 2 a 3 týkajúcich sa limitu pre maximálnu splatnosť úveru s odkazom na ust. § 2 ods. 23 (v rozsahu 10 rokov – pozn. súdu) a týkajúcich sa limitu na určenie podielu výšky celkovej zadĺženosti spotrebiteľa k príjmu pri nemožnosti prekročiť hodnotu 8, odvíjajúc limit vo väzbe na vek klienta, pričom tieto ustanovenia nadobudli účinnosť od 01.01.2023 ako na to správne poukazoval žalovaný, teda neboli účinné v čase uzavretia zmluvy (21.06.2021).

28. Súd nevzhladol za dôvodný ani procesný útok žalobkyne týkajúci sa nedostatočného zistenia jej výdavkov, rodinného stavu či (ne) prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra, keďže deklaroval (žiadostou žalobkyne a aj výpisom z účtu), že nemala žiadnu vyživovaciu povinnosť (KYC Dotazník o klientovi), prihladol na peňažné záväzky znižujúce jej príjem a zistil, že jej finančné výdavky pozostávali zo splátky úverov v celkovej výške 341,00 Eur, pritom žalovaný počítal s vyššou sumou 350,00 Eur, tieto mali žiadaným úverovom zaniknúť, prihladol na výšku splátky žiadaného úveru 377,67 Eur, ktorý mal refinancovať dlžný zostatok úverov č. 1901000732 a č. 1901000732. A napokon zohľadnil aj náklady na zabezpečenie základných životných potrieb žalobkyne ako spotrebiteľa a to nielen vo výške deklarovanej žalobkyňou, teda do sumy životného minima v SR platného od 01.07.2020, čo je 214,83 Eur, ale počítal aj so zákonnou rezervou podľa § 2 ods. 5 Opatrenia NBS č. 10/2017 a náklady na zabezpečenie základných životných potrieb zvýšil o 40 % sumy zistenej ako rozdiel medzi priemerným čistým mesačným príjmom (zníženým pre očakávaný nástup na dôchodok) a sumou životného minima, t.j. 40 % zo sumy 994,26 Eur (= 1 209,09 Eur – 214,83 Eur), čo je 214,83 Eur + 397,70 Eur = 612,53 Eur. Suma 612,53 Eur potom predstavovala náklady na zabezpečenie základných životných potrieb žalobkyne v čase žiadosti o úver, ktorý výdavok žalovaný zohľadnil ako ďalší údaj potrebný pre zistenie ukazovateľa schopnosti žalobkyne splácať splátky požadovaného spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 2 ods. 1 Opatrenia NBS č. 10/2017. Limit ukazovateľa schopnosti splácať úver neprekročil hodnotu 1.

29. Skúmanie pomerov žalobkyne nevychádzalo len z nahliadnutia do databáz (Sociálnej poisťovne a registra úverov) ale zo skúmania reálneho príjmu (výplatnými páskami a výpisom z účtu), rodinného pomeru a celkového objemu výdavkov (výpisom z účtu), teda z riadnych údajov o sociálnoekonomickej situácii žalobkyne, z ktorého dôvodu nemožno konštatovať, že došlo k naplneniu hypotézy § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a že žalovaný hrubo porušil povinnosť pri posudzovaní schopnosti splácať úver, úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

30. Poukaz žalobkyne na rozhodnutie III. ÚS ČR č. 4129/2018, či sp. zn. NS ČR 33CDo/201/2018 zo dňa 20.3.2019 alebo sp. zn. 33Cdo/2178/2018, ktoré sa zaoberali výkladom odbornej starostlivosti pri zisťovaní pomerov dlžníka (žiadateľa o úver) súd vzhladol ako nenáležitý, hoci sa rozhodnutia zaoberali výkladom splnenia si povinnosti veriteľa, ktorý by sa nemal spoliehať len na spotrebiteľom uvedené údaje v žiadosti, ale mal povinnosť tieto aj objektívne overiť alebo ich dlžníkom žiadať deklarovať, už z dôvodu vyššie konštatovaného, že žalovaný túto povinnosť nielen údajmi vo verejne dostupných registroch ale aj dokladmi predloženými žalobkyňou, overil.

31. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a z dôvodov podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, keďže procesnou obranou dosiahol zamietnutie žaloby, priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

32. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí v lehote 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
 - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
 - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
 - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá, možno vykonať exekúciu - § 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.